



ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 13 listopada 2024 r.

Pozycja 235

POSTANOWIENIE

z dnia 30 lipca 2024 r.

Sygn. akt Ts 5/24

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Krystyna Pawłowicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej Z.C. o zbadanie zgodności:

art. 15 gf ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, ze zm.), „zgodnie z którym w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, strony umowy o zakazie konkurencji obowiązującym po ustaniu: stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia, innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, umowy o dzieło – na rzecz których ustanowiono zakaz działalności konkurencyjnej, mogą je wypowiedzieć z zachowaniem terminu 7 dni”, z art. 2, art. 24, art. 31 ust. 3, art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 22 grudnia 2023 r. (data nadania) Z.C. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przedstawionym w komparycji niniejszego postanowienia. Skarżący wniósł również o „zasądzenie na rzecz Skarżącego od organu, który wydał akt normatywny będący przedmiotem skargi konstytucyjnej, zwrot kosztów postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (...) według norm przepisanych”.

Pismem z 10 lipca 2024 r. (data nadania) skarżący cofnął w całości skargę konstytucyjną oraz wniósł o umorzenie niniejszego postępowania.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

W myśl art. 56 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK)

do rozpoczęcia rozprawy skarżący może wycofać skargę konstytucyjną, natomiast stosownie do art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK cofnięcie skargi konstytucyjnej powoduje konieczność umorzenia postępowania (zob. np. postanowienie TK z 16 czerwca 2020 r., sygn. SK 27/20, OTK ZU A/2020, poz. 24) również wówczas, gdy do cofnięcia dojdzie na etapie wstępnego rozpoznania skargi konstytucyjnej (zob. np. postanowienia TK z: 29 lutego 2016 r., sygn. Ts 254/14, OTK ZU B/2016, poz. 144; 28 czerwca 2017 r., sygn. Ts 35/17, OTK ZU B/2017, poz. 136; 3 października 2019 r., sygn. Ts 108/18, OTK ZU B/2020, poz. 25; 11 maja 2022 r., sygn. Ts 252/21, OTK ZU B/2022, poz. 171). Trybunał w swoim orzecznictwie wyjaśniał bowiem, że prawo do cofnięcia skargi konstytucyjnej przed rozpoczęciem rozprawy mieści się w granicach swobodnego uznania skarżącego i stanowi odzwierciedlenie zasady dyspozycyjności, na której opiera się postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym (zob. np. postanowienia TK z: 4 marca 1999 r., sygn. SK 16/98, OTK ZU nr 2/1999, poz. 26; 7 lipca 2011 r., sygn. Ts 207/09, OTK ZU nr 4/B/2011, poz. 301; 6 sierpnia 2012 r., sygn. Ts 146/12, OTK ZU nr 4/B/2012, poz. 387; 1 lipca 2015 r., sygn. Ts 248/14, OTK ZU nr 4/B/2015, poz. 387; 13 marca 2018 r., sygn. Ts 217/17, OTK ZU B/2018, poz. 79; 6 lutego 2019 r., sygn. Ts 30/18, OTK ZU B/2019, poz. 75).

Mając na uwadze powyższe, Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.